

BUDAPEST RENDŐRFŐKAPITÁNYA

Szám:

Dr. Bene László r. altábornagy úr,
rendőrségi főtanácsos
Országos Rendőrfőkapitány

Helyben

Tisztelt Altábornagy Úr, jelentem!

A 2006. szeptember 17-től szeptember 19-ig terjedő időszakban történt események a Rendőrség történetében ötven éve nem fordultak elő, így az abban résztvevő parancsnoki és beosztotti állomány semmiféle tapasztalattal nem rendelkezett, nem is rendelkezhetett. A kialakult tömegrendezvényt megelőzően bűnügyi területen sem nyílt, sem titkos információ nem állt rendelkezésünkre. Sem a titkosszolgálatoktól, sem a társszervektől jelzést nem kaptunk, arról semmiféle előzetes és közvetlen információval nem rendelkezünk sem az NBH, sem az NNYI, sem a saját bűnügyi szolgálatunk részéről.

A vizsgálóbizottságnak mintegy két hónap állt rendelkezésre a vizsgálódásra és a jelentés elkészítésére, az MTV székháznál történt eseményekre pedig ott, azonnal reagálni, intézkedni kellett. A kialakult rendkívüli helyzet vizsgálatánál figyelembe kellett volna venni azt a tényt is, hogy a fenti időszakban alapvető szakmai kötelezettsége volt az irányító parancsnokoknak, hogy a többi helyszín biztosítását – Kossuth tér, Köztársaság tér, a Képviselői Irodaház, a Magyar Rádió és környéke, a Miniszterelnök úr lakóhelye, a Köztársasági Elnöki Hivatal – nem hagyhatta az erők elvonásával meggyengíteni. Nincs olyan parancsnok – legalábbis reméljük – aki ebben a szituációban egy ilyen rossz szakmai döntést felvállalt volna.

A vizsgálóbizottság részére tájékoztatást adtunk arról, hogy az események során a jelentések rendje a következőképpen alakult: a biztosítás parancsnoka /dr. Lapid Lajos r. dandártábornok/ → Budapest Rendőrfőkapitánya /Gergényi Péter r. vezérőrnagy/ → Országos Rendőrfőkapitány-helyettes /dr. Szabadfi Árpád r. dandártábornok/. Tekintettel e tényre és arra, hogy akkor dr. Szabadfi Árpád r. dandártábornok úr (aki az inkriminált időszakban végig a helyszínen volt), az Országos Rendőrfőkapitány Úr külföldi tartózkodása miatt az ORFK vezető hatáskörében járt el, így javaslom a bizottsági jelentés részére történő megküldését hiszen a jelentés dandártábornok Úr általi megismerése, észrevételezési lehetősége szerintünk alapvető követelmény.

A jelentésből egyértelműen kiderül, hogy az egy előre felállított hipotézis beigazolását célozza anélkül, hogy a kívánt végkövetkeztetéshez az események, a tett intézkedések szakmailag megindokolt és levezetett ok-okozati összefüggéssel jutott volna el. Ráadásul ezt úgy tette, hogy nem tiszta szakmai érveket, hanem általános sztereotípiákat, „lőzungokat” sorakoztat fel, ezzel bizonyítva szubjektívizmusát. Példaként említjük, amit az elkészített Műveleti Tervről megállapít „a műveleti terv felépítése és tartalma nem felel meg a csapatszolgálati szabályzatban előírtaknak, általános, sablonos, valótlan adatokat tartalmaz”, azonban e megállapításnak az okát ti., hogy miért jutott e következtetésre, konkrét szakmai indokokkal nem támasztja alá, egyszerűen csak kijelenti.

A Jelentés III. fejezetében szereplő következtetések is csak részben vannak ok-okozati összefüggésben a saját megállapításaikkal. Tehát egyáltalán nem szakmai szempontokat figyelembe véve jutnak el a végkövetkeztetéshez, amely szerint „az irányítás részéről szakszerűtlenségek mutatkoztak”, és ez a felszereltségben mutatkozó hiányosságokkal kiegészítve okozta, hogy (szerintük) „ **a rendőri tevékenység kudarcot vallott** „. Az események bekövetkezésekor rendelkezésre álló viszonylag csekély rendőri erő, a rendőri erővel szemben megnyilvánuló soha nem tapasztalt brutalitás, a váratlansági tényező, az MTV épülete előtt és környékén álló autók és magának az épületnek a felgyújtásából adódó füst tette lehetővé a székházba történt ideiglenes behatolást, amelyet a székház kiürítéséhez és a tömegoszlatás eredményes végrehajtásához létszámban már rendelkezésre álló erővel megszüntettünk. Természetesen a megfelelő létszámú rendőri erő összegyűjtéséhez megfelelő időre volt szükség, amely így eredményre vezetett és hajnalra Budapesten helyreállt a közrend és a közbiztonság. Ez mindenképpen a **Magyar Rendőrség és a műveletben résztvevő minden rendőr egyéni sikereként könyvelhető** el.

Mindezek alapján a vizsgálóbizottság fenti - és legfájóbb megállapítását - a **legnagyobb tisztelettel visszautasítjuk**, azon rendőri állomány és rendőri vezetők nevében, akik a kialakult helyzet törvényes és szakmailag biztonságos megoldásában testi épségüket nem kímélve, akár életveszélynek kitéve magukat teljesítették azt, amire hivatásos szolgálati viszonyuk kezdetén felesküdték.

Hiányoljuk, hogy a bizottság még csak említést sem tesz a **rendőri művelet sikeres befejezéséről**, a Szabadság tér „visszafoglalásáról”, az eskalálódott eseménysorozat **törvényes megoldásáról**.

Az alábbiakban a bizottság jelentésének **„III. Megállapítások, következtetések”** fejezetére - az egyszerűség érdekében sorszámozva - az alábbi észrevételeket tesszük.

1. A bizottság azon megállapításával, hogy a 2006. szeptember 17-én a Kossuth téren kialakult demonstráció a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. tv. hatálya alá tartozó bejelentés nélkül megtartott rendezvénynek minősül, **nem értünk egyet**. Megjegyezzük, hogy e jogelméleti kérdés nagytudású, elismert jogászok részéről is vita tárgyát képezi.

A Budapesti Rendőr-főkapitányságot a Gytv. 14. § (1) bekezdése alapján fennálló felosztatási kötelezettség nem terhelte, mivel maga a kialakult demonstráció nem a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó rendezvénynek minősült, hanem a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 43. §-a szerint minősülő nyilvános választási gyűlésnek, amely gyűlés rendjének fenntartásáról a gyűlés szervezője gondoskodik. A választási kampány céljára az állami és a helyi önkormányzati, költségvetési szervek a jelöltek, jelölő szervezetek számára azonos feltételekkel bocsáthatnak rendelkezésre helyiséget és egyéb szükséges berendezést. Állami, vagy önkormányzati hatóság elhelyezésére szolgáló épületben választási kampányt folytatni, választási gyűlést tartani tilos, kivéve az ötszáznál kevesebb lakosú településen, feltéve, hogy más közösségi célú épület nem áll rendelkezésre.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 2. § c) pontja alapján e törvényt kell alkalmazni a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választására. Az Alkotmány 30/A § (1) bekezdés d) pontja alapján a köztársasági elnök a 132/2006. (VII. 11.) KE határozatában a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását 2006. október 1-jére (vasárnapra) tűzte ki.

A 2006. szeptember 17-én megtartott demonstráció a választási kampány időszakára esik, amely időszakra vonatkozóan a Gytv. 3. § a) pontja kógens módon előírja, hogy a törvény hatálya nem terjed ki a választási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gyűlésekre.

A 2006. szeptember 17-én a délutáni órákban kialakult spontán demonstráció résztvevői, illetőleg szervezői az általuk tett nyilatkozatokban, elmondott beszédekben következetesen saját maguk is a választási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gyűlésnek minősítették az általuk megtartott rendezvényt. A demonstráción elhangzott beszédek egyértelműen politikai

jellegű utalásokat tartalmaztak, többek között a kormány leváltását követelték, politikai célú követeléseket fogalmaztak meg, amelyek **egyértelműen a közlegő önkormányzati választások eredményének alakítását célozták**. Egyértelműen megállapítható, hogy a spontán módon kialakult gyűlés választási gyűlésnek minősíthető.

Fentiekre tekintettel a Budapesti Rendőr-főkapitányság, mint jogalkalmazó szerv a törvényi előírásnak megfelelően szakszerűen járt el, amikor megállapította, hogy a demonstráció feloszlatására nem rendelkezik hatáskörrel.

2. A Műveleti Terv a 11/1998. (IV.23.) ORFK Utasítás a Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatszolgálati Szabályzata alapján készült és megfelel a norma 434. pontjában előírt követelményeknek, kivéve, hogy vázlat valóban nem készült, amelynek oka a rendelkezésre álló idő, valamint a személyi- és tárgyi feltételek hiánya. Egyszerűbben: a hiányzó melléleteket ugyanazon parancsnokoknak kellett volna elkészíteni, akik az egyes rendőri műveletek végrehajtásában is részt vettek. Ennek ellenére a Műveleti Terv megfelelően tartalmazza a rendőri erők feladatait, az ahhoz szükséges erőket, eszközöket stb., mindent, amit a Csapatszolgálati Szabályzat tartalmilag előír.

Kifogásolja a jelentés, hogy a Műveleti Terv a Magyar Televíziót és környékét nem nevesíti. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a már említett hat helyszín mellett a **fővárosi hidak és megközelítési útvonalak biztosítására a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztálya külön Intézkedési Tervet készített**, (ezt a bizottság nem említi) ez is bizonyítja az újabb, jelentős erő lekötését. Az MTV székházának a Műveleti Tervben történő szerepeltetését utólag, már a történetek ismeretében nem nehéz hiányolni. Amennyiben a jelzett események esetleg egy másik helyszínen történtek volna, a jelentés nyilvánvalóan azt kifogásolná, hogy az miért nem szerepel a Műveleti Tervben. Ha a Műveleti Terv készítésekor birtokában lettünk volna azon információknak, amelyről a bizottság utólag már tudomással bírt, nyilvánvaló, hogy arra fel is készültünk volna.

3. Való igaz, hogy a bűnügyi állomány felderítő, illetve szűrő tevékenységére bűnügyi terv nem készült. Ennek oka az események sodrása, a történésekre való folyamatos reagálás követelménye. Megjegyezzük, hogy ez a bekövetkezett események szempontjából jelentőséggel nem bír, mert minden, felelősséggel gondolkozó parancsnoknak – ha lett volna is bűnügyi terv – mindenképpen intézkednie kellett volna az adott körülmények között a teljes bűnügyi állomány kivonására a pusztá életük védelme érdekében.
4. A Híradóbiztosítás Tervét azért készítették 2006. szeptember 18-án 19.00 óra után, mert akkor volt rá egyáltalán lehetőség.

5. A vezetés-irányítással kapcsolatban kifogásolja a jelentés a tervszerűséget, ami számunkra egyértelműen bizonyítja, hogy az egész vizsgálat nem az események ismeretében és azokat szem előtt tartva, hanem alapvetően adminisztratív szemléleti módot alkalmazott. Az események kialakulásának spontaneitása, eddig nem soha nem tapasztalt brutalitása, s nem utolsó sorban a folyamatos és gyors változása nem az előzetes tervszerűséget, hanem az eseményekre történő azonnali reagálást tette szükségessé. Figyelembe kellett volna venni, hogy egyszerre hét helyszínen történtek az események és ha elemeztünk és rendszabályokat dolgoztunk volna ki, enyhén szólva lemaradtunk volna a magukról az eseményekről. Ezért egyértelmű, hogy „a kiadott döntések legtöbbször ötletszerűek voltak” megállapítás nem felel meg a valóságnak, hiszen a döntéseknek a kialakult eseményekhez kellett alkalmazkodniuk, azokra kellett reagálniuk. Hiányolja a jelentés a vezetés-irányítás ellenőrzési funkcióját, de hogy az akkori helyzetet figyelembe véve, ezen mit ért, azt nem fejti ki a szokásos módon egyszerűen csak kijelenti. A jelentésnek azon megjegyzése, hogy a Kossuth téren lévő beosztott parancsnoki állomány több esetben is kezdeményezte, hogy egysége kerüljön átirányításra a Szabadság térre: elutasítást nyert, számunkra azt bizonyítja, hogy a vizsgálóbizottság nem érezte át a döntés felelősségét, ti. melyik parancsnok vállalta volna fel azt a felelősséget, hogy látva a Szabadság téren kialakult, soha nem tapasztalt helyzetet, meggyengíti a Parlament védelmét a további erők átirányításával, hiszen így is a kritikus határon mozgott az ott lévő maradék erők létszáma.

Szeptember 18-án 18.00 órakor a művelet Kossuth téri helyszínén a helyszínparancsnokok között a rendelkezésre álló erők, a terület, az alkalmazott módszer, a biztosított terület lejárása, az érvényben lévő utasítások átadásra és átvételre kerültek, csak erről az adott körülmények között dokumentáció nem készült. A jelentésnek azt a megállapítását, hogy az átadás-átvétel nem történt meg, nem tartjuk helytállóknak.

Kifogásolja a jelentés, hogy nem került sor a Szabadság téren vezetési pont vagy figyelő pont felállítására, arról azonban nem ad felvilágosítást, hogy az adott helyzetben, az eseményeket ismerve ez szakmailag hol lett volna megoldható, ugyanis a támadó tömeg azonnal elfoglalta volna.

6. A jelentés megállapítja, hogy az Országos Rendőrfőkapitány-helyettes a rendőri művelet irányítását nem vette át. Megjegyezzük, hogy ezt senki nem állította, pusztán azt a tény, hogy részese volt az irányításnak.
7. A jelentés hiányolja a nyilvántartó térkép készítését, az eseménynapló részletes vezetését, amelynek magyarázata, hogy dőltek az információk, igények és való igaz, hogy ebben a helyzetben nem az adminisztrációt tartottuk elsődlegesnek, hanem a helyzet megoldását.
8. A Szabadság téri rendőri erők parancsnoki állományának intézkedéseit a kialakult helyzet kényszerítette ki, nem az egyszemélyi döntés hiánya.

9. A vizsgálat szerint „az erő elosztása ad hoc jelleggel, koordinálatlanul történt”. E megállapítás nem felel meg a valóságnak, mert a vizsgált időszakban a Szabadság téren kívül még hat helyszínen kellett az erőket biztosítani, koordinálni. A rendelkezésre álló erőket mindig a felmerült igényhez kellett igazítani és csak az újabb erők érkezésével lehetett dönteni. A vizsgálóbizottság szerint a szeptember 18-án 22.00 órát követően az V. kerületi Rendőrkapitányságra vezényelt megerősítő erők nyilvántartása elnagyolt, áttekinthetetlen, de a bizottság mégis megtudta belőle állapítani az erőket...
10. Kifogásolja a jelentés, hogy a Szabadság téren az erőátcsoportosítások során több szolgálati egységet is megbontottak, és hogy az egyes alegységek önállóan tevékenykedtek, egymás tevékenységéről szinte nem tudtak. Elfeledkezik a bizottság arról a több ezer megvadult tüntetőről, akiknek jelentős erőfölényük miatt valóban sikerült az egységeket megbontani és egymástól elszakítani, így nyilvánvaló, hogy nem is lehetett köztük az adott helyzetben kommunikáció.
11. A jelentés szerint késve lett elrendelve a BRFK személyi állományának a riadó, arra azonban nem ad felvilágosítást, hogy a történetek ismeretében szerintük arra mikor lett volna szükség, megjegyezzük, hogy a REBISZ-nél utánunk történt a riadó elrendelése.
12. Azon megállapítást, amely szerint a BRFK csapatszolgálati századai részére nem került elrendelésre készenléti ügyelet vagy készenléti szolgálat, nem tudjuk értelmezni, tekintettel arra, hogy önálló csapatszolgálati századokkal nem rendelkezünk, csak csapatszolgálati feladatok megoldására tudunk „összerendeződni” és ez az események során meg is történt.
13. A jelentésnek azon megállapítása, hogy „a szeptember 17-18-ra virradó események ismeretében a csapatszolgálati tevékenység során alkalmazott eszközök, készletek felmérésére intézkedéseket nem tett a rendezvény helye szerint illetékes Budapesti Rendőr-főkapitányság, az esetleges igénybevételhez szükséges személyi feltételek biztosítására intézkedés nem vagy késve történt” nem értelmezhető, hiszen éppen az események utólagos ismeretében egyértelmű, jóstehetség kellett volna ahhoz, hogy előre felmérjük a majdan szükséges személyi és tárgyi feltételeket.
14. E megállapítás nem tartozik a BRFK hatáskörébe.
15. E megállapítás sem tartozik a BRFK hatáskörébe.
16. A gázálarc nem léte objektív megállapítás, azonban a végkövetkeztetés és az események megítélése szempontjából nem releváns, ti. a füst ellen nem nyújt védelmet, másrészt a szelence gáz elleni hatásos védelme is rövid.
17. E megállapítás nem tartozik a BRFK hatáskörébe.

18. A Pest-, és Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságok csapatszolgálati századainak leléptetése még 19 óra körül történt, a krízishelyzet viszont 23 óra után alakult ki. Ismét a jóstehetséget kéri rajtunk számon a bizottság.
19. Nem állt rendelkezésünkre azon információ, hogy a Baranya MRFK csapatszolgálati századából néhányan nem rendelkeztek pajzzsal illetve bevetési sisakkal, a bevetése eredetileg körülbelül 30 fő, ellenállást nem tanúsító személlyel szemben történt, majd később alakult ki a nagy támadás ellenük.
20. Kifogásolja a jelentés, hogy a Kossuth térről a Szabadság térre vonuló tömeg rendőri kísérésére intézkedés nem történt. A valóságban ez nem úgy nézett ki, hogy a „tömeg” vonult át, hanem a Kossuth téren lévő tömegeből indultak el többen az MTV székház felé. Amennyiben előre látható lett volna a kialakult helyzet, nemhogy kísértük, de megakadályoztuk volna a Szabadság tér tömeges megszállását.
21. A jelentés kifogásolja, hogy „a rádióforgalmazás alapvető szabályai rendszeresen nem kerültek betartásra”. Anélkül, hogy részletesen reagálnánk a felsorolt hiányosságokra, arra hívjuk fel a figyelmet, hogy azokra maga a jelentés ad magyarázatot: az utasítások, intézkedések és jelentések az EDR rádiórendszeren, a REBISZ rádiórendszerén és mobiltelefonon kerültek továbbításra.
22. A jelentés hiányolja a gránátkilövő puska, illetve gumilövedék hiányát. E megállapítás számunkra eklatáns példája a vizsgálat szemléletmódjának, hogy végig elfeledkezett arról és ezért nem is vette figyelembe a következtetések levonásánál, hogy a Szabadság téri események és azoknak rendőri kezelése nem gyakorlat volt, ahol felállított hipotézisekre készítettünk rendőrszakmai megoldásokat, hanem egy, a **Rendőrség által soha nem tapasztalt háborús helyzet, amely úgy alakult ki, hogy előre arról senki nem tudott, nem is tudhatott gránátkilövő puskával vagy gumilövedékkel felkészülni.**
23. Hiányolja a jelentés a kiemelő és elfogó csoportokat. E megállapítás nem helytálló, mert a kiemelő csoportok nem spontán alakultak ki, a REBISZ helyszínen lévő parancsnokai tudatos tevékenységgel hozták létre. Az más kérdés, hogy alkalmazhatóságuk a tömeg nagysága, mozgása és agresszivitása miatt erősen megkérdőjelezhető.
24. Megkérdőjelezhető azon megállapítás is, hogy szeptember 18-án a Szabadság téren a terep adottságai nem tették lehetővé lovas alcsoport létrehozását. Ugyanis ahol a vízagyú el tud menni, ott nyilvánvalóan a ló is, hiszen a ló ott is képes alakzatban haladni, ahol más technikai eszköz már nem. Példaként említhető 2005 januárjában a Papp László Sportaréna díszburkolatán történt alkalmazása. (Lovasokat kértünk, de nem kaptunk.)

25. Az MTV székház kiürítése során valóban nem történt a rendőri egységek részéről igazoltatás, illetőleg személyi szabadságot korlátozó intézkedés, de akkor a cél az volt, hogy - a tömegoszlatás eredményessége érdekében – minél előbb kitolják a tömeget a székházból, illetve oszlatással a térről.
26. A jelentés megállapítása szerint a vízágyú számára nem biztosítottunk szabad útvonalat, mert az a Nádor utcában a hátrahagyott rendőrségi és mentő gépjárművek miatt nem tudott közlekedni. E megállapítás helytálló, hiszen így történt, csak ismét abba a hibába esett a bizottság, hogy nem vette figyelembe az akkori körülményeket, a kialakult helyzetet, amelyben nem lehetett felmérni – mert fizikailag nem volt rá lehetőség -, hogy megállapítsuk, a Szabadság térre vezető útvonalakon mi volt a helyzet. Egészen egyszerűen az adott szituációban nem rendelkezünk az egyes utcákbeli helyzetről információval. Mindazon által megjelöltünk olyan utcát, ahol a vízágyú megközelíthette a teret.
27. Egyetértünk a bizottság azon megállapításával, hogy az átélt események a személyi állományban mély nyomot hagytak, a fizikai sérüléseken kívül pszichikai sérüléseket is szenvedtek és kibővíjük azzal a megjegyzéssel, hogy az események a helyszínen lévő és cselekvő parancsnoki állományra is maradandó hatást gyakoroltak. Ezt csak az értheti meg, aki személyesen a helyszínen élte át az akkori, eddig példanélküli eseményeket.
28. Érthetetlen okból megállapította a bizottság, hogy „a jogszabályok és a belső normák a törvényes, a szakszerű, a hatékony, a hatásos rendőri tevékenységet nem akadályozták”. Részünkről senki nem állította ennek az ellenkezőjét, hiszen jogalkalmazóként a jogszabályok és a belső normák alapján sikerült az eseményeket törvényes, szakszerű, hatékony és hatásos rendőri tevékenységgel lezárni. A Csapatszolgálati Szabályzat felülvizsgálatával természetesen egyetértünk, hiszen azt már több esetben kezdeményeztük.
29. Megköszönjük a bizottságnak a Szabadság téren szolgálati feladatokat ellátó rendőri állomány tevékenységét minősítő pozitív véleményét.

Tisztelt Főkapitány Úr, jelentem!

A vizsgálóbizottság által kidolgozott javaslatokra nem kívánunk reagálni, hiszen azok elfogadása vagy módosítása meghaladja a BRFK kompetenciáját.

A bizottság „V. Összegzés” –ével kapcsolatban az alábbi észrevételeket tesszük.

Azon megállapítás, hogy a vizsgált időszakban 2006. szeptember 17-től 19-ig a Kossuth téren, különösen a Magyar Televízió székházánál történt események során alkalmazott rendőri művelet egyetlen hiányosságát az irányítás részéről mutatkozó szakszerűtlenségek jelentették, enyhén szólva szubjektív következtetés, amelyet a valójában mindössze tizenkilenc oldalas vizsgálati anyag nem támaszt alá szakmai tényekkel. A jelentés szakmai tanúságok levonása helyett megállapít, kijelent, de az ehhez vezető logikai utat úgymint előzmény, helyzet, döntési lehetőség, döntés és következmény, vagyis ok- és okozati összefüggés levezetést nem járja be. Példaként említjük a jelentés 7. oldalán szereplő táblázatot, amelyben a bizottság kimutatja, hogy szeptember 18-án 20.00 órakor a Kossuth téren, illetőleg a Képviselői Irodaháznál 321 fő, illetve 57 fő (össz.:378 fő) rendőri létszám vett részt a rendőri műveletben, sőt megjegyzi, hogy a főváros területén a közterületi szolgálatot ellátó állomány is rendelkezésre állt. A BRFK vezetésének szakmai felfogása alapján - és a **főváros lakosságának érdekében reméljük, hogy ez a szakmailag indokolt felfogás** - nem hagyhattuk Budapest közterületeit és utcáit rendőri jelenlét nélkül, mert ez a legnagyobb felelőtlenség lett volna! A Kossuth téri erők átvezénylésével kapcsolatos álláspontomat már az előzőekben kifejtettem.

A rendőri erők csoportosításával és bevetésével kapcsolatos döntéseknél a **Csapatszolgálati Szabályzat 301. pontjában a tömegoszlatással kapcsolatban előírt „ alapvető követelményt „ tartottuk szem előtt: hogy az oszlatócsoporthat létszáma, állományának kiképzettsége, megerősítése és támogatása biztosítsa a részére meghatározott feladat sikeres végrehajtását.** Szakmai szempontból tehát egyértelmű, hogy a Szabadság téren összegyűlt több ezres tömeg feloszlításának megkezdése előtt meg kellett várni amíg az összegyűlt rendőri erők létszáma valóban biztosította a feladat sikeres végrehajtását és ebbe beletartozott az MTV székház kiürítése is.

Megjegyezni kívánjuk, hogy az események után néhány európai főváros rendőrségétől tájékoztatást kértünk, hogy – sajnos – az általuk is ismert eseményeknél náluk hozzávetőlegesen mennyi ideig tartott a tömegoszlatás elrendelése, illetve a rend helyreállítása. Kivétel nélkül mindegyik válasz minket igazolt, reálisnak tartották rendőri szakmai szempontból az események általunk történt megoldását. Természetesen e tájékoztatásokat a vizsgálóbizottság rendelkezésére bocsátottuk.

Tisztelt Főkapitány Úr, jelentem!

Budapest Rendőrfőkapitányaként az elmúlt időszak átélt eseményei, az Ön által felállított szakmai vizsgálóbizottság által készített jelentés ismeretében és a rendőri pályán eltöltött több évtizedes szakmai tevékenységem arra indítanak, hogy a **legnagyobb tisztelettel elfogultságot jelentsek be Önnek a vizsgálóbizottság**

elnöke, dr. Ignác István r. dandártábornok, Pest Megyei Rendőrfőkapitány vonatkozásában.

Szerény véleményem szerint nem várható el objektív és elfogulatlan véleményalkotás olyan főkapitánytól, aki az elmúlt évek során - nem titkoltan - a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetői beosztására pályázik, hiszen minden eddigi budapesti főkapitányi váltás során megjelent a médiában, mint esélyes jelölt.

Ennek legfrissebb bizonyítéka a HVG internetes honlapján olvasható november 14-ei nyilatkozata, amely szerint „ ha megürült volna a poszt, talán lehetett volna esélyem, de a jelen helyzetben ezzel még foglalkozni sem érdemes. Ami a rendőrségen belüli helyzet értékelését illeti, azt is a vizsgálat végleges eredményének nyilvánosságra hozatala utánra halasztanám.”

Távol álljon tőlem e kijelentés minősítése, csak azt kérem Országos Főkapitány Úrtól, hogy a vizsgálóbizottság megállapításait ezen általam megfogalmazott elfogultság figyelembevételével sziveskedjen értékelni.

Budapest, 2006. november „ „.

Tisztelettel:

Gergényi Péter
r. vezérőrnagy